

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobce: **L. V.**
zastoupen advokátem Mgr. Tomášem Těšitelem
sídlem třída Edvarda Beneše 1527/76, 500 12 Hradec Králové

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 7. 2024, č. j. XXXX,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobce směřující proti rozhodnutí ze dne 11. 3. 2024, kterým žalovaná zamítla žádost žalobce o invalidní důchod podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.
2. Žalovaná tak rozhodla na podkladě posudků Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „Institut“), podle nichž žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %.

Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je dle těchto posudků zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), tj. bolestivé onemocnění páteře s lehkým funkčním postižením.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. **Žalobce** předně namítl, že po podání blanketního „odvolání“ proti prvostupňovému rozhodnutí nebyl vyzván k jeho doplnění. Správní orgán tak porušil povinnost stanovenou v § 37 odst. 3 ve spojení s § 93 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Tímto procesním pochybením správní orgán žalobci znemožnil využití opravného prostředku a doplnění důkazů.
4. Dále nesouhlasí se závěry posudkových lékařů, kteří si nemohli učinit odpovídající představy o žalobcově zdravotním postižení, neboť jej posuzovali pouze na základě doložené dokumentace. Jejich závěry jsou také v rozporu s dodanými zprávami ošetřujících lékařů. Podle žalobce posudková lékařka nehodnotila jeho celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity. Ty jsou těžce omezeny a žalobce není schopen vykonávat soustavnou pracovní činnost. Stav žalobce je nevratný a bude už jen horší s trvalým funkčním deficitem a nutností doživotního přísného vertebrogenního režimu. Dochází u něj k deformaci páteře, brnění až necitlivosti rukou, ztrátám vědomí, omezení pohyblivosti i rychlosti reakcí. Hlavně pak zažívá každodenní nepřetržité bolesti i v klidovém stavu a propagace do hýždí a nohou, přičemž standardní otupující léky již ztratily svou účinnost a na jiné nemá finanční prostředky. Trpí při jízdě osobním vozidlem i MHD, musí si dávat přestávky při chůzi a polohovat se do dřepu či stabilizované polohy. Žalobce nesouhlasí s tím, že jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %, neboť jako dospělý muž nemůže zvednout břemeno těžší než 10 kg a zároveň nemůže pracovat ve vynucených pozicích. Vyhrál již mnoho konkurzů, ale nikdy neprošel vstupní prohlídkou, protože by činnost fyzicky nevládl.
5. **Žalovaná** ve vyjádření k žalobě k žalobě uvedla, že u žalobce nebyly doloženy žádné okolnosti nutné pro kvalifikaci jeho dominantního postižení ve středně těžké či dokonce těžké formě. Ani tvrzení žalobce, že mu žalovaná znemožnila využití opravného prostředku, neodpovídá skutečnosti. Po dokončení posudku ze dne 3. 6. 2024 žalobce doložil další lékařské zprávy, které zohlednil doplňující posudek ze dne 27. 6. 2024. Není tedy zřejmé, jaké důkazy nemohl žalobce doložit.

III. Ústní jednání

6. Během jednání konaného dne 4. 4. 2025 soud provedl důkaz posudkem zpracovaným posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „MPSV“) v Hradci Králové dne 15. 1. 2025. Posudková komise potvrdila závěry posudkových lékařů ze správního řízení. Dále soud vyhověl návrhům žalobce a provedl důkaz lékařskou zprávou prof. MUDr. M. V., Ph.D. ze dne 4. 2. 2025 a účastnickým výsledkem žalobce. Naopak neprovedl důkazy vztahující se k námitce, že žalobce podal blanketní „odvolání“, ale nebyl vyzván k jeho doplnění (tj. doručenkou, výpisem z datové schránky a nahrávkou úřední osoby M. Š.). Skutečnost, že žalovaná nevyzvala žalobce k doplnění jeho „odvolání“

podaného proti prvostupňovému rozhodnutí, totiž plyne i ze správního spisu. Soud neprovedl důkaz ani dokumentací z předchozích řízení, na kterou žalobce v žalobě odkazoval, neboť obsahem správního spisu není třeba provádět důkaz ve správním soudnictví.

7. Žalobce během jednání v podstatě zopakoval výhrady k závěrům žalované a vztáhl je také k posudku ze dne 15. 1. 2025. Nesouhlasil zejména se závěrem, že by při zdravotních potížích, kterými trpí, mohl vykonávat profesi, k níž posudková komise jeho zdravotní stav posuzovala (tj. profesi manažera). Žalobce zdůraznil, že kvůli bolestem zad musí trvale užívat prášky proti bolesti a nemůže pracovat ve vynucených pozicích, za těchto okolností je vyloučené pracovat jako manažer. Zároveň však nemůže vykonávat fyzicky náročnější práce, a tak u něj nepřichází v úvahu ani manuální profese.
8. Soud odročil jednání za účelem zadání srovnávacího posudku o zdravotním stavu žalobce.
9. Během jednání konaného dne 4. 7. 2025 soud provedl důkaz posudkem zpracovaným posudkovou komisí MPSV v Praze dne 26. 5. 2025. Také tato posudková komise označila za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce vertebrogenní algický syndrom s lehkým funkčním postižením. Dále soud provedl důkaz žalobcem předloženou lékařskou zprávou prof. V. ze dne 25. 6. 2025 a žádankou na vyšetření (magnetickou rezonanci).
10. Žalobce se z tohoto jednání omluvil. Podle jeho zástupce z předložených dokumentů plyne, že zdravotní stav žalobce je vážnější, než uvádí posudkoví lékaři žalované a posudkové komise (přičemž musel být vážnější i v době vydání napadeného rozhodnutí). K dotazu soudu upřesnil, že u žalobce dochází k postupnému zhoršení stavu po operaci páteře, kterou žalobce absolvoval v minulosti. Již po operaci bylo vychýlení v ploténkách o cca 6 mm, což způsobuje značné bolesti a utlačuje míchu. Současný stav tohoto „vybočení“ je již 13 mm, což u žalobce vede k ještě intenzivnějším problémům. Žalobce je přesvědčen, že progrese těchto problémů musela být postupná a v době rozhodování žalované nebyla dostatečně reflektována. Dále zástupce žalobce předložil soudu písemné vyjádření žalobce ze dne 1. 7. 2025. Soud neprovedl žalobcem navržený důkaz spočívající v ustanovení „nezávislého znalce“ z oboru neurologie (k tomu viz níže).

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Rozsah jeho přezkumu byl vymezen uplatněnými žalobními body (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Žalobu shledal nedůvodnou.
12. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
13. V odst. 2 téhož ustanovení se pak uvádí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
14. V odst. 3 stejného ustanovení je uvedeno, že pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem

a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

15. Odst. 4 tohoto ustanovení pak upravuje určování poklesu pracovní schopnosti, při němž se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.
16. Další odstavce tohoto ustanovení pak upravují to, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí, za stabilizovaný zdravotní stav se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Pojištěnec je pak adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopnosti a dovednosti, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.
17. Soud dále k věci obecně uvádí, že správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje MPSV, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Institutu. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem jeho na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20). Požadavku úplnosti a přesvědčivosti posudek dostojí, pokud se komise vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, a pokud své posudkové závěry náležitě odůvodní. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43).
18. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při

posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, čj. 4 Ads 19/2012-18).

19. V nyní posuzované věci soud považoval za vhodné nechat posoudit zdravotní stav žalobce ze strany dvou posudkových komisí. Obě komise dospěly ke shodným závěrům.
20. Posudková komise MPSV v Hradci Králové uvedla, že žalobce je schopen lehké fyzicky nenáročné práce, bez dlouhých pochodů a stání, s možností změny pracovní polohy. Postižení páteře je u něj dlouhodobé. Jsou sice prokázány degenerativní změny, bolestivost, omezení hybnosti, avšak není prokázáno závažnější neurologické postižení, které by podmiňovalo invaliditu. Tedy dlouhodobé, trvalé a závažné kořenové dráždění, obrny – paresy, postižení míchy nebo svěračů. Při srovnání neurologických a RHB nálezů v časové řadě je zřejmé, že páteřové potíže jsou kolísavé, měnlivé co do intenzity a místa maximálních obtíží. Toto lehké páteřové postižení je charakterizováno postižením zpravidla více úseků páteře, polytopními blokádami, omezením pohyblivosti, svalovou dysbalancí, poruchou statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu. Nejde tedy o středně závažné funkční postižení. Nutno dodat, že žalobce byl v průběhu jednání posudkové komise přešetřen odbornou lékařkou z oboru neurologie.
21. Obdobně posudková komise MPSV v Praze neshledala, že by žalobce trpěl středně těžkým funkčním postižením páteře. Také v tomto případě byl žalobce při jednání přešetřen neuroložkou.
22. Soud vyhodnotil posudky zpracované oběma komisemi tak, že splňují všechny předepsané náležitosti, zároveň jsou úplné a přesvědčivě odůvodněné. Současně soud neshledal, že by zde byly skutečnosti nebo důkazy, které by zpochybnilly správnost posudků.
23. Žalobce v žalobě namítl, že posudkoví lékaři žalované si nemohli učinit odpovídající představy o jeho zdravotním postižení, neboť jej posuzovali pouze na základě doložené dokumentace. Jejich závěry jsou také v rozporu s dodanými zprávami ošetřujících lékařů. Krajský soud k tomu uvádí, že lékaři posudkových komisí žalobce přešetřili. Zároveň měli k dispozici všechny dostupné lékařské zprávy žalobce. Nevyhodnotili přitom, že by z nich vyplývaly žalobcem tvrzené závěry. Naopak i po zhodnocení těchto lékařských zpráv dospěli ke shodnému závěru jako žalovaná, respektive jako posudkoví lékaři žalované.
24. Soud v této souvislosti upozorňuje, že důvodem pro uznání invalidity nemohou být subjektivní pocity a úvahy pojištěnce stran jeho zdravotních potíží, ani vyjádření

odborných lékařů bez specializace v oboru posudkového lékařství. Pouze posudkový lékař se specializací posudkového lékařství je ze zákona oprávněn posoudit zdravotní stav žadatele o invalidní důchod, vyhodnotit dle platné vyhlášky o invaliditě odborné lékařské zprávy a nálezy pro posudkové řízení o invaliditě, určit zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, stanovit konečnou míru poklesu jeho pracovní schopnosti a určit, zda se již jedná o invaliditu včetně určení stupně invalidity dle příslušných právních předpisů. Vyjádření odborného lékaře k otázkám invalidity a schopnosti či neschopnosti pracovat není pro posudkovou komisi ani pro soud závazné (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2012, č. j. 4 Ads 52/2012-32).

25. Podle posudkových komisí je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce vertebrogenní algický syndrom, tedy bolestivé onemocnění páteře, a to s lehkým funkčním postižením. Vyhláška o posuzování invalidity vymezuje v případě těchto zdravotních potíží středně těžké funkční postižení následujícím způsobem: *závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny*. Posudkové komise jasně vysvětlily, že na základě žalobcovy zdravotní dokumentace nelze učinit tyto závěry. Nejedná se tedy u něj o středně těžké, či dokonce těžké funkční postižení.
26. K lékařským zprávám prof. V. z Neurologické ambulance v Ústí nad Orlicí ze dne 4. 2. 2025 a ze dne 25. 6. 2025, které žalobce předložil v průběhu soudního řízení, soud uvádí následující. Tyto zprávy obsahují mimo jiné závěr, že žalobce má *chronický těžký VAS bederní páteře*. Zprávu prof. V. ze dne 4. 2. 2025 však měla k dispozici posudková komise MPSV v Praze, která přesto nadále posudkově hodnotila stav žalobce stejně, jako posudková komise v Hradci Králové. Navíc starší zprávy prof. V. jsou součástí zdravotní dokumentace žalobce, z níž vycházeli již posudkoví lékaři žalované. Posudková komise v Praze zároveň poukázala na nové potíže žalobce dle nálezu z března roku 2025 (intermitentní poruchy vědomí a vertigo). Zdůraznila však, že se jedná se o nové skutečnosti, které nelze v tomto řízení zohlednit (s tím, že CT mozku z roku 2024 bylo negativní). S tímto hodnocením soud souhlasí. Připomíná, že předmětem posouzení v tomto řízení je zdravotní stav žalobce k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Případné pozdější zhoršení zdravotního stavu žalobce by bylo možné zohlednit až v řízení o nové žádosti o invalidní důchod.
27. Soud nevyhověl návrhu žalobce na ustanovení znalce z oboru neurologie, obsaženém v jeho písemném vyjádření ze dne 1. 7. 2025. Žalobce v tomto písemném vyjádření uvedl, že žalovaná se chová jako „organizovaná skupina“ a „všichni se navzájem kryjí“. To vše „za naprosté ignorace lékařských závěrů skutečných odborníků a vysokoškolských profesorů“. Zástupce žalobce dále při soudním jednání konaném dne 4. 7. 2025 vysvětlil, že žalobce je přesvědčen, že progresse jeho problémů musela být postupná a žalovaná ji v době vydání napadeného rozhodnutí nedostatečně zohlednila. O tom má svědčit i zpráva prof. V. ze dne 25. 6. 2025 (viz výše bod 10 rozsudku).
28. K uvedeným námitkám soud uvádí, že dle konstantní judikatury nelze závěry posudků považovat za pochybné jen proto, že byly zpracovány posudkovými lékaři působícími u správního orgánu, který o dávce rozhoduje. Soulad citované právní úpravy s ústavním

pořádkem potvrdil opakovaně i Ústavní soud (viz například nález ze dne 1. 11. 1995, sp. zn. II ÚS 92/95). Není tedy dána systémová podjatost posudkových lékařů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2018, č. j. 10 Ads 121/2017-44, či ze dne 8. 11. 2018, č. j. 10 Ads 248/2017-61). Soud samozřejmě nepřebírá závěry posudků nekriticky. Jak již uvedl výše, zabývá se vždy tím, zda posudky splňují všechny předepsané náležitosti, zda jsou úplně a přesvědčivě odůvodněny a zároveň tím, zda neexistují skutečnosti nebo důkazy, které by zpochybnilly správnost posudků. Pokud by tomu tak bylo, mohl by přistoupit například také k ustanovení znalce.

29. Soud však neshledal, že by ze zpráv prof. V. vyplývaly skutečnosti, které by byly způsobilé zpochybnit správnost posudků zpracovaných posudkovými komisemi. Například ani tvrzení, že současný stav vychýlení v ploténkách je u žalobce již 13 mm, nemá oporu v těchto zprávách (což k dotazu soudu při jednání konaném dne 4. 7. 2025 připustil i zástupce žalobce).
30. K nesouhlasu žalobce se závěrem, že by při zdravotních potížích, kterými trpí, mohl vykonávat profesi, k níž posudková komise MPSV v Hradci Králové posuzovala jeho zdravotní stav (tj. profesi manažera), soud uvádí následující. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce vzhledem k profesím, které sám v minulosti vykonával. Posudková komise MPSV v Praze obecné označení těchto profesí zpřesnila na „*kvalifikované středoškolsky odborné práce administrativně-manažerského charakteru*“, což bezpochyby odpovídá výčtu dřívějších zaměstnání žalobce (ten coby absolvent gymnázia s maturitou postupně pracoval například jako manažer nákupu, marketingový analytik, obchodní manažer nebo manažer zahraničního nákupu). Soud zároveň souhlasí s hodnocením posudkové komise MPSV v Praze, že žalobce byl schopen práce s využitím své odborné kvalifikace a nabytých pracovních zkušeností.
31. Nedůvodná je také žalobní námitka, že správní orgán svým procesním pochybením ve správním řízení žalobci znemožnil využití opravného prostředku a doplnění důkazů. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce po podání „*blanketního odvolání*“ nebyl správním orgánem vyzván k doplnění tohoto podání. Věc byla rovnou postoupena k námitkovému řízení.
32. Podle § 37 odst. 2 správního řádu z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí. Podle § 37 odst. 3 správního řádu nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
33. Dle § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „ZOPSZ“), proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení uvedených v § 3 odst. 3 písm. b) a d) až f) ve věcech důchodového pojištění lze jako řádný opravný prostředek podat *písemné námitky* do 30 dnů ode dne jeho oznámení účastníku řízení. Dle § 88 odst. 3 ZOPSZ, se námitky podávají orgánu sociálního zabezpečení, který rozhodnutí vydal. Námitky musí obsahovat stejné náležitosti jako odvolání podané podle § 82 správního řádu. Dle § 88 odst. 4 ZOPSZ orgán sociálního zabezpečení rozhodne o námitkách ve lhůtách stanovených podle § 71 správního řádu; tyto lhůty počínají běžet dnem doručení námitek orgánu sociálního zabezpečení, který je příslušný k rozhodnutí o námitkách. Závisí-li rozhodnutí o námitkách na posouzení zdravotního stavu (§ 8 odst. 9), prodlužují

se lhůty podle věty první o 60 dnů. Orgán sociálního zabezpečení přezkoumává rozhodnutí, proti němuž byly podány námitky, v plném rozsahu; není přitom vázán podanými námitkami.

34. Soud se je vědom judikatury Nejvyššího správního soudu vztahující se k postupu správních orgánů v případě blanketních odvolání, resp. k postupu správních orgánů v případě absence některých náležitostí dle § 37 odst. 2 či § 82 odst. 2 správního řádu (viz rozsudek ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53, ze dne 29. 4. 2015, č. j. 3 As 142/2014-34, ze dne 30. 4. 2015, č. j. 7 As 271/2014-43, ze dne 19. 12. 2016, č. j. 7 As 157/2016-28, či ze dne 4. 11. 2011, č. j. 2 As 99/2010-67). Tuto judikaturu lze shrnout tak, že postrádá-li odvolání náležitost spočívající v uvedení odvolacího důvodu (§ 82 odst. 2 správního řádu), je správní orgán povinen vyzvat odvolatele podle § 37 odst. 3 správního řádu k odstranění tohoto nedostatku a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu. Teprve pokud by k odstranění vad podání ve lhůtě stanovené správním orgánem podle § 37 odst. 3 správního řádu nedošlo, může přistoupit k rozhodnutí o odvolání i bez znalosti důvodů podání odvolání či konkrétních námitek.
35. V daném případě se však jedná o námitkové řízení, nikoliv o řízení odvolací. V případě odvolání se správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává pouze co do rozsahu odvolacích námitek, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem (§ 89 odst. 2 správního řádu). Oproti tomu v námitkovém řízení orgán rozhodující o námitkách není vázán podanými námitkami. V případě řízení o nároku na invalidní důchod je rozhodnutí závislé zejména na posouzení zdravotního stavu.
36. Dále je třeba uvést, že po vypracování posudku v námitkovém řízení žalobce předložil další lékařské zprávy (zejména neurologické vyšetření ze dne 18. 6. 2024), a žalovaná nechala vyhotovit doplňující posudek. Nové skutečnosti uplatněné žalobcem v námitkovém řízení tak byly zohledněny, byť k jejich doložení žalobce nebyl vyzván. Za situace, kdy k zamítnutí žádosti došlo pouze na základě zohlednění zdravotního stavu, který byl v navazujícím námitkovém řízení opětovně zkoumán, soud dospěl k závěru, že žalobce nemohl být na svých právech popsáním postupem správního orgánu zkrácen.
37. Krajský soud shrnuje, že předložené posudky zpracované posudkovými komisemi MPSV jsou úplné a přesvědčivé. Splňují tak požadavky kladené judikaturou na to, aby mohly být stěžejním důkazem pro závěr o možné invaliditě žalobce. Podle posudkových komisí pokles pracovní schopnosti žalobce činil 20 %, tj. žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní. Správní orgány tedy nepochybily v tom, že zamítly žádost žalobce o invalidní důchod z důvodu nesplnění podmínek stanovených v § 38 ZDP.
38. Závěrem soud uvádí, že nechce nijak bagatelizovat zdravotní potíže žalobce. Má pochopení pro to, že mu tyto potíže ztěžují hledání vhodné práce a i jinak komplikují jeho život. Zdravotní dokumentace žalobce a posudky, které z ní vycházejí, ale neumožňují učinit závěr, že tyto potíže jsou natolik závažné, aby žalobci mohl být přiznán invalidní důchod.

V. Závěr a náklady řízení

39. Všechny námitky uplatněné žalobcem jsou tedy nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
40. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému

správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 4. července 2025

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce